

Sygn. akt I ACz 1388/13

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga (spr.)

Sędziowie: SA Karol Ratajczak

SA Jacek Nowicki

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2013 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **sp. z o.o. z siedzibą w C.**

przeciwko **P. M.**

o ochronę dóbr osobistych i zadośćuczynienie

na skutek zażalenia powoda

od zarządzenia Przewodniczącego Wydziału Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 4 czerwca 2013 r., sygn. akt IX GC 539/13

postanawia:

1. uchylić zaskarżone zarządzenie w zakresie w jakim dotyczy roszczeń ujętych w pkt.1 w jakiej dotyczy nakazania pozwanemu złożenia oświadczenia na łamach (...), (...), w portalach internetowych „(...) i (...);

2. oddalić zażalenie w pozostałym zakresie

SSA K. Ratajczak SSA M. Mazurkiewicz-Talaga SSA J. Nowicki

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 4 czerwca 2013 r. zwrócono powodowi pozew co do roszczeń ujętych w pkt 1 w części, w jakiej dotyczy nakazania pozwanemu złożenia oświadczenia na łamach (...), (...), (...), w portalach internetowych(...) i (...) oraz w pkt 2 i 3 petitum pozwu.

W uzasadnieniu wskazano, że pozew z dnia 8 maja 2013 r. powód wniósł w pkt 1: o nakazanie pozwanemu złożenia oświadczenia na łamach: (...), (...), (...), (...), w portalach internetowych(...) i (...), a na wypadek niewykonania przez pozwanego powyższego obowiązku w terminie 2 tygodni od dnia uprawomocnienia się wyroku upoważnienie powoda do opublikowania oświadczeń na koszt pozwanego, nie przekraczający 25.000 zł; w pkt 2 zakazanie pozwanemu posługiwania się odesłaniem do strony internetowej www.(...)w pkt 3 zakazanie pozwanemu posługiwania się adresem e-mail zawierającym zwrot (...) (...), (...) (...)i innymi zawierającymi człon (...), w pkt 4 zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu.

Przewodniczący Wydziału Sądu Okręgowego w Poznaniu wskazał, że powód określił wartość przedmiotu sporu na kwotę 45.000 zł i wniósł opłatę sądową w wysokości 600 zł. Zarządzeniem z dnia 13 maja 2013 r. wezwano powoda do usunięcia braków formalnych pozwu i uiszczenia opłaty. Wskazano, że roszczenie w pkt 1 pozwu ma charakter majątkowy, a ponieważ powód wniósł o publikację oświadczenia w sześciu wydawnictwach – opłata sądowa wynosi 3.600 zł; że roszczenie ujęte w pkt 2 posiada charakter majątkowy, powód nie określił wartości przedmiotu sporu, roszczenie w pkt 3 pozwu posiada charakter majątkowy, powód nie określił wartości przedmiotu sporu; roszczenie w pkt 4 pozwu posiada charakter majątkowy opłata wynosi 1.000 zł. Wezwano powoda do usunięcia wymienionych wyżej braków poprzez wskazanie wartości przedmiotu sporu odrębnie dla roszczeń ujętych w pkt 2 i 3 pozwu i to pod rygorem jego zwrotu. Wezwano także do wskazania, w terminie 7 dni, które z roszczeń ujętych w pozwie zostało opłacone stałą opłatą sądową w kwocie 600 zł pod rygorem uznania, że roszczenie dotyczy publikacji jak w pkt 1 pozwu w (...). Powód zaskarżył zarządzenie o wezwaniu do usunięcia braków, które Sąd Okręgowy odrzucił postanowieniem z dnia 4 czerwca 2013 r.

Przewodniczący stwierdził, że powód w terminie nie usunął braków do których usunięcia został wezwany, co skutkowało zwrotem pozwu.

Zarządzenie Sędziego zostało zaskarżone w całości zażaleniem powoda, który wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do dalszego prowadzenia. Wniósł również o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie tylko w części należało uznać za zasadne .

W pierwszej kolejności stwierdzić należy, że analizując żądania pozwu powód był zobowiązany do wniesienia opłaty od pozwu co do pkt 1 w wysokości 600 zł. Roszczenie o nakazanie złożenia oświadczenia odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie należy potraktować jako pojedyncze żądanie – roszczenie o charakterze niemajątkowym. Nie zasługuje na uwzględnienie stanowisko Sądu Okręgowego, że w przypadku, gdy powód żąda publikacji w sześciu środkach przekazu mamy do czynienia z sześcioma odrębnymi żądaniami. Żądanie jest jedno, a ewentualne korygowanie treści czy formy oświadczenia należy do sądu w rozstrzygnięciu merytorycznym, dlatego w tej części zażalenie zasługiwało na uwzględnienie. Co pkt 2 i 3 żądania pozwu stwierdzić należy, że zgłoszone tam roszczenia opisane szczegółowo wyżej są niewątpliwie samodzielnymi żądaniami odrębnymi od roszczenia sformułowanego w pkt 1 i znajdują podstawę prawną w przepisie art.18 ust.1 pkt.3 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.(Dz.U. z 2003r nr 153 poz.1503). W ocenie Sądu Apelacyjnego roszczenia te mają charakter majątkowy. W tym zakresie należy podzielić pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 8 marca 2007r(sygn. akt III CZ12/07, OSNC 2008/2/26), że za majątkowym charakterem tych roszczeń przemawia to, że są bezpośrednio uwarunkowane interesami ekonomicznymi osób, którym przysługują, a zgodnie z art.1 u.z.n.k. przepisy tej ustawy regulują zapobieganie i zwalczanie nieuczciwej konkurencji w działalności gospodarczej. Ponadto art. 20 u.z.n.k. stanowi o przedawnieniu roszczeń z tytułu czynów nieuczciwej konkurencji, a jak wiadomo stosownie do treści przepisu art. 1117 § 1kc przedawniają się tylko roszczenia majątkowe. Podobny pogląd wyraził Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 24 listopada 2009r (sygn. akt VCSK 71/09 , LEX nr 627240).

Stosownie do treści przepisu art. 19 § 2kpc w sprawach majątkowych innych niż o roszczenie pieniężne , powód obowiązany jest oznaczyć w pozwie kwotą pieniężną wartość przedmiotu sporu. W takiej sytuacji wartość przedmiotu sporu stanowi suma wskazana przez powoda lub będąca wynikiem sprawdzenia przez sąd stosownie do treści przepisu art. 25kpc. W rozpatrywanej sprawie powód pomimo wezwania sądu nie wskazał wartości przedmiotu sporu w zakresie żądań sformułowanych w pkt.2 i 3 pozwu , dlatego zarządzenie w przedmiocie zwrotu pozwu w tej części należało uznać za zasadne.

Na marginesie tylko wskazać należy, że do wartości dochodzonych przez powoda roszczeń nie dolicza się kosztów publikacji oświadczeń w środkach masowego przekazu. Wartość tę stanowi wyłącznie interes ekonomiczny oceniany

z punktu widzenia strony dochodzącej roszczenia majątkowego. (por. uzasadnienie wyroku Sadu Najwyższego z dnia 24.11.2009r sygn.akt V CSK 71/09).

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 4kpc w zw. z art. 397 § 2kpc uchylił zaskarżone zarządzenie (pkt.1 postanowienia), zaś w pozostałym zakresie zażalenie jako pozbawione uzasadnionych podstaw należało na podstawie art. 385kpc w zw. z art. 397 § 2kpc oddalić (pkt.2 postanowienia).

SSA K. R. SSA M. Mazurkiewicz-Talaga SSA J. Nowicki